

determină combinația sulfului, care transformă în acid sulfosu, absorbe oxigenul aerului și stănește fără penede.

Oxigenul ăscat nu lăcreează la frig astăzi acidulu sulfosu, acest infișență fiind de platini și a cromului, se transformă în acid sulfic anhidru. Hydrogenul și carbonul la o temperatură înaltă descompun acidul sulfosu, combinându-se totodată cu oxigenul și cu sulful săpăt în acest acid.

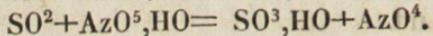
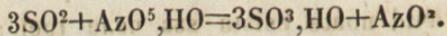
Înălță se evaporează la padierea solarie o amestecă de clor și de acid sulfosu, se dobindește un corp nou ce se numește acid clorosulfic (SO^2Cl), a cărui descompunere s-a făcut de D. Regnault.

Corpul acesta este lichid și începe să fierbe la 78° ; atunci ca bază în descompunere în acid sulfic și în acid chlorhydric; $\text{SO}^2\text{Cl} + \text{HO} = \text{SO}^3 + \text{HCl}$.

Clorul șmed lăcreează încă din astăzi acidulu sulfosu și în transformă în acid sulfic: $\text{SO}^2 + \text{HO} + \text{Cl} = \text{SO}^3 + \text{HCl}$.

Acidul sulfhydric descompune acidul sulfosu la temperatură ordinată și este infișență umidită, produsă atât și sulf: $2\text{HS} + \text{SO}^2 = 2\text{HO} + \text{SO}^3$.

Acidul azotic lăcreează tare astăzi acidulu sulfosu, ciar la temperatură ordinată, și în transformă în acid sulfic; se deranjează de toxicitatea sa și acidul hypozotic:

Această reacție se întreprindează și folosind preparația acidului sulfic în mare.

Acidul sulfosu este solubil în apă, și poate forma și un hydrat cristalin ce se dezvoltă când adăugăm gaz sulfosu șmed într-un vas răcit la -10° .

Apă disolvă aproape de 50 de ori voluția ei de acid sulfosu la temperatură de 20° și la presiune de $0^\circ, 76$.

Disoluția de acid sulfosu are toate proprietățile chimice ale gazului sulfosu. Este întotdeauna ca un acid epernic, și poate ciar disolvă și căreva metale deranjând hidrogenul. Trebuie să se păstreze sepiți de contactul cu